

WOOD BUFFALO

CANADA ocupa jumatatea nordica a continentului nord american si insulele din imprejurimi, exceptind Alaska si Greenland. Granita cu statele unite urmeaza un lant de lacuri si riuri: Marile Lacuri si St. Lawrence River. Pe coasta nord-vestica a Pacificului, o fisie lunga de teren ce apartine Alascai o desparte de ocean. Canada este a doua tara din lume ca suprafata, insa ca populatie doar a treizecisiuna, majoritatea populatiei fiind concentrata in partea de sud, la citeva sute de kilometri de granita cu Statele Unite.

Pe tot cuprinsul Canadei se afla nu mai putin de 34 de parcuri si rezervatii naturale, concepute pentru a conserva si proteja natura si diferitele specii de plante si animale, aflate pe cale de disparitie. Suprafetele acestora variaza intre 44.807 km patrati si numai 5,9 km patrati. In total acopera aproximativ 180.500 km patrati, suprafata mai mare decit a Angliei, insa numai 1,8 % din suprafata totala a Canadei. Nu numai zone uscate au fost transformate in rezervatii si parcuri, ci si ape, cum este Fathom Five Natinal Marine Park, precum si insule ce constituie camine pentru pasari marine ca Funk Island si Bylot Island. Majoritatea acestor parcuri si rezervatii au fost infiintate pentru a nu distruge habitatul natural al diverselor specii de animale si pasari.

Cea mai mare rezervatie de pe intinsul Canadei este WOOD BUFFALO (44.807 km) si a fost infiintata in anul 1922. Un sfert din acesta se afla in provincia Alberta si celelalte trei sferturi in Northwestern Territories. Wood Buffalo este traversat de riul Peace de-a lungul a 200 km. La confluenta dintre riul Peace si riul Athabaska este formata o delta vasta. Numeroasele lacuri, mlastini, canale inguste, etc. formeaza un ambient perfect pentru diverse animale si pasari.

Parcul a fost infiintat pentru a proteja bizonul de padure, care in anul 1922 era aproape de disparitie, existind numai 300 de exemplare. Guvernul a mutat aici deasemenea o cireada de bizoni de cimpie in 1925 si 1928. In prezent se gasesc peste 4000 de bizoni in rezervatia Wood Buffalo. Bizonul apartine familiei bovine si se inparte in doua subspecii: bizonul de padure si bizonul de cimpie. Este cel mai mare mamifer care traieste pe uscat in Canada, ajungind la 2 m inaltime in dreptul omoplatilor si cintarind adesea 1000kg. Capul, barba si picioarele din fata sunt aproape negre, acoperite cu blana lunga, linoasa, iar restul corpului este de culoarea bronzului, cu par scurt si luicios. In dreptul umerilor are o cocoasa mare iar coarnele sunt scurte si incovoiate spre interior. Un animal sociabil, bizonul traieste in bande de pina la 20 de indivizi. Aceste bande se pot grupa, uneori formind cirezi de citeva mii. Bizonii sunt animale extrem de suspicioase si sunt foarte usor se speriat. Au simtul mirosului deosebit de bine dezvoltat, distingind mirosuri de la 2 km, iar un obiect aflat in miscare il pot repera de la 1 km. Bizonii migreaza pina la cireva sute de kilometri in cautare de pasuni. Acestia se hranesc cu iarba, licheni, fructe de padure, etc.

Inainte de a fi vinati de oameni, singurii pradatori ai acestora erau ursul Grizzly si lupul, care puteau sa-i prinda decit pe cei foarte tineri, bolnavi sau batrini.

Imperecherea are loc intre lunile iulie si septembrie. Un singur pui se naste intre jumatatea lui aprilie si inceputul lui iunie.

Bizonul de cimpie pe vremuri popula cimpiile dintre Lake Winnipeg si Rocky Mountains. Inainte de a se stabili europenii aici, numarul lor varia intre 40 si 60 de milioane. Insa din cauza vinatorii excesive si haotice, dar si din cauza prezentei asezarilor umane, numarul acestora s-a imputinat mai mult decit considerabil, fapt ce mai tirziu nu a mai putut fi remediat ulterior. Pina in anul 1860, deja in est erau aproape exterminati. In 1970, cirezile din vest se imputinasera si ele considerabil. Nativii, ale caror vietii depindeau de bizoni, au fost lasti fara mancare, adaposturi si imbracaminte.

In 1906, intr-un efort de a salva bizonul, guvernul canadian a cumparat 600 de exemplare de bizoni de cimpie din Montana. Din cauza unei boli contagioase si mortale, cireada a fost distrusa aproape complet in 1938 si 1939.

In prezent sunt aproximativ de la 80.000 la 100.000 de exemplare pe tot cuprinsul Canadei si Statelor Unite.